حسین نقی زاده / ایران

سیاه نمایی برخی سلبریتی‌ها از ایران

جریان سلبریتیسم ایرانی با پمپاژ ناامیدی و یأس به جامعه، واقعیت ها را وارونه منعکس می کند و حقایق را واژگون!

گزارش «ایران» از تخریب سلامت ذهنی جامعه توسط برخی سلبریتی‌ها

چرا بازی با امنیت روانی مردم هزینه ندارد؟

۱۳۹۷ شمسی

تهمینه میلانی به دلیل اثبات کپی بودن برخی آثار گالری اش تذکر قضایی دریافت کرد

گزارش تحلیلی

امیرفرشباف
روزنامه‌نگار

شهرت مجازی برخی افراد در جوامع و مقاطع مختلف، هر چند می‌تواند یک ظرفیت اجتماعی مهم و اثرگذار محسوب شود؛ اما ملاحظه می‌شود که در موقعیت‌های بسیاری پیش آمده که این امکان تبدیل به یک امر مخل امنیت روانی، اقتصادی و فرهنگی و عاملی در راستای تحقق وضعیت آنارشیک در جامعه شده است. این اتفاق به‌طور گسترده‌تر و پرتکرارتری در جوامعی روی داده که از یک سو، فاقد بسترها، قواعد و ساختارهای فرهنگی و اجتماعی لازم برای استفاده از امکانات مجازی و از سوی دیگر، دچار فقدان قانونگذاری صحیح در حوزه تقنین و قضا هستند؛ یعنی نه قوانین دقیقی که حدود آزادی و امنیت روانی و اجتماعی شهروندان را تعیین و تضمین کنند، وجود دارند و نه قوانین جزایی که واجد بازدارندگی لازم باشند. صرف‌نظر از این بحث کسل‌کننده و بی‌ثمر درباره قواعد و قوانین زیست مجازی، بهتر است برای درک آسیبی که برخی افراد مشهور، اعم از هنرمند، ورزشکار و... به امنیت ذهنی و اخلاقی جامعه وارد می‌کنند، عملکرد سلبریتی‌های خارجی را با اقدامات سلبریتی‌های داخل کشور و نیز نحوه تعامل یا تقابل دولت‌های مختلف با این طیف را با هم مقایسه کرد. این کار باعث می‌شود بهتر نقش اجتماعی این طبقه در مقاطع حساس و نیز اثرگذاریشان بر افکار و رفتار عمومی در بلندمدت، درک شود.

> نه تنها بازدارندگی اجتماعی-قضایی لازم برای زیست مجازی شهروندان، علی‌الخصوص سلبریتی‌ها وجود ندارد؛ بلکه این بازدارندگی کاملاً به صورت معکوس عمل می‌کند

ایران؛ بهشت سلبریتی‌ها

رویدادهای ناگهانی و مقاطع حساس و سرنوشت‌ساز مانند انتخابات یا حوادث غیرمترقبه طبیعی مانند سیل و زلزله یکی از اصلی‌ترین مواقفی هستند که می‌توان نقاط قوت و ضعف افراد مشهور در فضای مجازی را تشخیص داد و آسیب‌شناسی کرد. چرا که این مقاطع، اصلی‌ترین مجال کنشگری این جریان هستند؛ البته خود همین مسأله اظهارنظر و ورود افراد مشهور، در حوزه‌هایی که کمترین شایستگی و تخصص لازم را ندارند، چالش‌برانگیز است؛ این پرسش‌ها که ملاک ورود و اثرگذاری بر افکار عمومی و سبک زندگی مردم چیست؟ یک هنرمند زیبا یا یک ورزشکار حرفه‌ای بر حسب کدام ویژگی، مجاز به اظهارنظر در باب یک موضوع تخصصی مانند حکمرانی یا مدیریت بحران است؟ به هر تقدیر، راهکارهای درمانی و پاسخ‌های آنها را در مجال دیگری باید جست‌وجو کرد.

موضوعی که در اینجا می‌توان بیان کرد این است که نحوه مواجهه دولت‌های خارجی با سلبریتی‌هایشان در قیاس با حالت بی‌قاعده تعاملی-رفاقتی و پر از مماشات‌های بیجا در ایران بسیار متفاوت است. این چند نمونه که در ادامه ذکر خواهند شد، به روشنی گویای این تفاوت هستند. به‌عنوان نمونه در زلزله اخیر سوریه و ترکیه مشاهده شد که از یک طرف سلبریتی‌ها و اینفلوئنسرهای مشهور ترک و سوری، عمدتاً با ایجاد حس همدلی و وفاق اجتماعی و گذشتن از منافع مادی خود با واقعه مواجه شدند و مردم را دعوت به شکیبایی کردند، در سوی دیگر، دولت ترکیه افرادی را که از امکانات فضای مجازی و شهرت خود در راستای القای ناامنی و ترس روانی و انتشار اخبار کذب سوءاستفاده کردند بدون مماشات بازداشت کرد. یا مثلاً در امریکا بازیکن سابق لیگ ملی راگبی این کشور به جرم رانندگی حین مستی بازداشت شد و در مقابل، از هیچ حمایت رسمی و غیررسمی ای برخوردار نشد. اخیراً نیز دنی آلوز دفاع راست پیشین بارسلونا و پاریسن ژرمن به اتهام آزار جنسی یک زن در یک کلوب شبانه در شهر بارسلونا، نه تنها در بازداشت به‌سر می‌برد؛ بلکه باشگاه پوماس مکزیک تصمیم گرفت که به صورت یکطرفه قراردادش با او را فسخ کند و به‌دلیل رعایت نکردن «رفتار حرفه‌ای» خواهان دریافت غرامت پنج میلیون دلاری از او شد. این باشگاه همچنین در بیانیه‌ای تأکید کرد «باشگاه ما به هیچ وجه رفتارهای ناخوشایند را تحمل نمی‌کند و صرفنظر از اسم افراد، هر فردی که قصد اقدام علیه ارزش‌های ورزشی و دانشگاهی را داشته باشد، با برخوردی شدید مواجه خواهد شد.» اما اینها فقط بخشی از نظام مجازات‌های آلوز بودند؛ علاوه بر آنها، نه تنها شورای شهر بارسلون اقدام به تعطیلی کارتل‌های او کرد، بلکه به گزارش روزنامه اسپانیایی «ال کانفیدنشال» شرکت آدیداس نیز قرارداد خود با آلوز - که ماه گذشته به پایان رسیده - را دیگر تمدید نکرد.

اگر این نمونه‌های رفتار دولت‌ها و ساختارهای اجتماعی و اقتصادی با سلبریتی‌های هنجارشکن در خارج از ایران را با موارد مشابه داخلی مقایسه کنیم، آنگاه بخشی از عمق این مصیبت را درخواهیم یافت. در کشور خودمان اقسام هنجارشکنی‌های رفتاری و دروغ پراکنی رسانه‌ای از سوی طیفی از سلبریتی‌ها، اعم از ورزشکار یا هنرمند صورت می‌گیرد، در صورتی که نه تنها برخورد متناسبی با ایشان صورت نمی‌گیرد؛ بلکه ملاحظه می‌شود که در همان ترتیبات کاری و مالی قبل و چه بسا بهتر از چرخه اقتصادی و اجتماعی قبلی، مشغول فعالیت هستند؛ موضوعی که تبعات اجتماعی متعددی دارد که در انتها به بخشی از آنها پرداخته خواهد شد.

گل به خودی میلانی با پاس علی کریمی!

یکی از نمونه‌های متأخر داخلی در فضای مجازی که با واکنش گسترده کاربران روبه‌رو شد، نحوه مواجهه دوگانه سلبریتی‌های داخلی با دو زلزله خوی و ترکیه بود. مثلاً خانم تهمینه میلانی در پست‌های اینستاگرامی خود ابتدا با درج تصویری رقت برانگیز و البته جعلی، نسبت به زلزله خوی و آنچه عدم رسیدگی به زلزله زدگان خواند، گلایه کرد، درحالی که در مواجهه با زلزله ترکیه، با انتشار تصویری که امکانات امدادی ترکیه را بازنمایی می‌کرد، به بازماندگان تسلیت گفت. آن سیاه نمایی و این سفیدشویی، البته از چشم ناظران و کاربران دور نماند و نسبت به آن واکنش نشان دادند و از آن با عناوینی چون «خود تحقیری»، «پدرکشتگی با ایران» و مانند آنها یاد کرده و نسبت به عدم برخورد قانونی متناسب با این قبیل رفتارها گلایه کردند.

اما این اتفاق، نه اولین اقدام حاشیه ساز خانم فیلمساز در بستر فضای مجازی بود و نه آخرینش؛ بلکه در گذشته نیز موارد مشابهی قابل ذکر هستند؛ از انتساب اشعار سخیف و کوچه بازاری به شاعرانی مانند سیمین بهبهانی تا دریافت تذکر بابت «کپی بودن» و عدم اصالت آثار گالری آریانا در سال ۱۳۹۷ و حذف یک بسیجی جهادی از عکس کمک به سیلزدگان نوروز ۱۳۹۸.

اینکه یک فیلمساز با تجربه مرتکب چنین اشتباهاتی می‌شود و با دستفرمان امثال علی کریمی - که در گاف دادن و استفاده از تصاویر و جملات جعلی و کاذب مشهور است - در فضای مجازی زیست می‌کند، بسیار قابل تأمل و پرسش برانگیز است. نخستین مسأله قابل ذکر در این خصوص این است همان‌طور که گفته شد، نه تنها بازدارندگی اجتماعی-قضایی لازم برای زیست مجازی شهروندان، علی الخصوص سلبریتی‌ها وجود ندارد؛ بلکه این بازدارندگی کاملاً به صورت معکوس عمل می‌کند. یکی از ابزارهایی که برای این جماعت، به عنوان یک سپر و ساختار بازدارنده عمل می‌کند، شبکه فشار رسانه‌ای است که پیش از هر مشکلی باید تکلیف آن را مشخص کرد.

پس از گروه‌های فشار سیاسی، رسانه‌ای (عمدتاً اصلاح‌طلب) باید به حمایت‌های بی‌جهت همقطاران ایشان و اصناف دیگر اشاره کرد که روند رسیدگی عادلانه به تخلفات و جرائم این طبقه را دچار اختلال می‌کند. اما آنچه از همه قابل تأمل‌تر است اینکه چرا حاکمیت با متخلفان این طیف مماشات می‌کند؛ نه تنها مماشات در رسیدگی قاطع و عادلانه به اتهامات، بلکه واگذاری امتیازات و رانت‌های بی‌حد و حصر و بدون مالیات؟! حداقل سه آسیب بنیادی برای این وضعیت آنارشیک می‌توان ذکر کرد؛ نخست، اینکه عمیقاً حس تبعیض -آن هم از ناحیه خود حکومت - را به افکارعمومی تزریق می‌کند، دوم، اقتدار حاکمیت را به بازی گرفته و منجر به گسترش سوءاستفاده از این وضعیت می‌شود و سوم اینکه بیانگر تأییدی «رسمی» است بر ارتکاب به رفتارهای خلاف عرف و هنجارهای اجتماعی.

وزارت کشور
سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور

آگهی مناقصه عمومی همراه با ارزیابی کیفی (فشرده) دو مرحله‌ای

سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور در نظر دارد ماشین‌آلات عمرانی، خدماتی و امدادی بمشرح جدول ذیل را با برگزاری مناقصه‌های عمومی همراه با ارزیابی کیفی(فشرده) دو مرحله‌ای و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت خریداری نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصات از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. مناقصات مذکور از تاریخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۹ بر روی سامانه قرار گرفته است. مدت دریافت اسناد تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۳۰، مدت ارائه پیشنهادات تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۱۰ و زمان بازگشایی مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۳۰ می‌باشد.
آدرس سازمان: تهران- خیابان کارگر شمالی- بالاتر از بلوار کشاورز- نبش کوچه میر پلاک ۱۱۸۴ - تلفن ۶۳۹۰۰۰۳۰-۶۳۹۰۱۸۶۰

موضوع مناقصه	میزان تضمین فرآیند ارجاع کار	شماره مناقصه در سامانه
خرید ۸۰ دستگاه لودر	۵۲،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۴
خرید ۱۰ دستگاه بکهولودر	۵۸،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۳
خرید ۵۰ دستگاه بیل مکانیکی	۵۰،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۲
خرید ۱۰ دستگاه گریدر	۶،۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۱
خرید ۵۰ دستگاه کامیون کمپرسی	۳۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۵
خرید ۴۰ دستگاه تانکر حمل آب	۶،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۹
خرید ۳۰ دستگاه حمل زباله	۴۷،۶۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۸
خرید ۴۰ دستگاه آتش نشانی نیمه سنگین	۴۸،۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰۰۱۰۰۴۲۴۰۰۰۰۰۷

معاونت توسعه مدیریت و منابع
۴۵۱۵-۱۴۵۵۰۴۸

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت خزر (سهامی خاص)

فراخوان ارزیابی کیفی برای مناقصه عمومی

نوبت دوم

شرکت نفت خزر در نظر دارد فراخوان مناقصه «حراست و حفاظت از اماکن و تأسیسات شرکت نفت خزر (ستاد و منطقه عملیاتی)» به‌شماره ۲۰۰۱۰۹۳۴۴۵۰۰۰۰۱۱ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان درصورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به‌صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به‌عمل آورند.
مواعد زمانی:
◄ تاریخ انتشار فراخوان: ۲۶ / ۱۱ / ۱۴۰۱
◄ مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۳۰ / ۱۱ / ۱۴۰۱
◄ مهلت ارسال پاسخ استعلام: ۱۵ / ۱۲ / ۱۴۰۱
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه مناقصه‌گزار: آدرس: تهران خیابان خالد اسلامبولی- خیابان پنجم- پلاک ۲۰ - طبقه اول جنوبی - امور حقوقی و پیمان‌ها - تلفن: ۸۸۷۲۲۴۳۰-۰۲۱
روابط عمومی شرکت نفت خزر
۱۴۵۳۰۴۵

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی ساده

نوبت اول

جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای (یکپارچه) پالایشگاه دهم (فاز ۱۹)

پالایشگاه دهم پارس جنوبی فاز ۱۹ در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی ساده جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای یکپارچه به‌شماره R10/1401/035 تقاضاهای ۴۰۰۱۹-۰۴۰۰۱۸-۰۴۰۰۱۷-۰۴۰۰۱۶ به‌شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران: ۲۰۰۱۰۹۷۶۸۴۰۰۰۰۵۶ و شرح خرید: STUD BOLT- از سازندگان واجد صلاحیت را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی تا ارسال دعوت‌نامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. جدول زمان‌بندی بمشرح ذیل می‌باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوت‌نامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه‌گران ارسال خواهد شد.
برآورد اولیه مناقصه به‌مبلغ ۱۸۷،۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال و تضمین فرآیند ارجاع کار ۹،۳۷۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال بوده و به‌صورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آئین‌نامه تضمین معاملات دولتی شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیأت وزیران قابل قبول می‌باشد.

جدول زمان‌بندی:

ردیف	اقدام	تاریخ
۱	تاریخ انتشار مناقصه در سامانه	۱۴۰۱/۱۱/۲۴
۲	مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه	۱۴۰۱/۱۱/۳۰
۳	مهلت زمانی ارسال پاکات ارزیابی کیفی و الف، ب و ج توسط مناقصه‌گران	۱۴۰۱/۱۲/۱۴
۴	بازگشایی پاکات ارزیابی کیفی مناقصه‌گران	۱۴۰۱/۱۲/۱۴

اطلاعات تماس: دستگاه مناقصه‌گزار: آدرس: استان بوشهر -شهرستان کنگان- کیلومتر ۲۰ جاده کنگان به عسلویه- سایت ۲ منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس- پالایشگاه دهم - فاز ۱۹- تلفن: اداره خدمات کالای پالایشگاه دهم: ۰۷۷۳۱۴۶۶۲۸۷-۰۷۷۳۱۴۶۶۲۸۳
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۴۱۹۳۴ - ۰۲۱- اطلاعات تماس دفاتر ثبت‌نام سایر استان‌ها، در سایت سامانه www.setadiran.ir
دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
روابط عمومی مجتمع گاز پارس جنوبی
۴۵۵۳۵۳

نگاهی به اهمیت روابط راهبردی ایران در دوران گذار به نظم جدید بین‌الملل

آغاز عصر ائتلاف‌ها و اتحادها

یادداشت تحلیلی

عماد هلالات
روزنامه‌نگار

> ایران به دنبال این است که در شرایط دوران گذار نقش مهم خود را بازی کند تا در نظم بین‌الملل آینده، از واحدهای تأثیرگذار باشد. ایران با توجه به ماهیت حکومت خود یک دولت مدعی است و به دنبال ایجاد نظم مطلوب بدون هژمونی (بدون سلطه) است. بنابراین ائتلاف سازی با قدرت های بزرگ یکی از این راهبردها است که کشور ما در دوران گذار به خوبی آن را فهم کرده است

فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی باعث شد نظام دو قطبی از بین برود و دوران گذار نظام بین‌الملل آغاز شود. با وجود روایت‌های مختلف از پس از جنگ سرد، می‌توان گفت که عبارت «دوران گذار» بهترین تعریف برای وضع فعلی نظام بین‌الملل است. یکی از مشخصه‌های اصلی نظام دو قطبی، ائتلاف‌ها و اتحادها بوده است که واحدها برای مصون بودن از تهدیدات مختلف به سمت اتحاد و ائتلاف با دو قطب نظام بین‌الملل می‌پرداختند. با پایان جنگ سرد و توانایی امریکا در ایجاد یک نظام تک قطبی، به نظر می‌رسید عصر اتحادها و ائتلاف‌ها به پایان رسیده است و کشورها به سمت موازنه‌سازی از درون خواهند پرداخت. هرچند تحولات ۳۰ سال اخیر نشان داد که حجم تولید و خرید تسلیحات افزایش پیدا کرده و کشورها تا بن دندان مسلح شده‌اند، اما موازنه‌سازی با ایجاد ائتلاف و اتحاد که به موازنه‌سازی بیرونی مشهور است، یکی از استراتژی‌های قدرت‌ها برای مصون بودن از تهدید به شمار می‌رود.

بحران اوکراین ثابت کرد روسیه به رغم توانمندی نظامی و دارا بودن بازدارندگی هسته‌ای در برابر ناتو آسیب‌پذیر است؛ به همین روی روسیه با ایران، چین و کره شمالی روابط راهبردی و نظامی خود را گسترش داد تا حداقل بازنده جنگ نباشد. از سویی دیگر اروپایی‌ها به دنبال موازنه‌سازی درونی و بیرونی هستند. بنابراین مسأله ائتلاف‌ها و اتحادها در دوران‌گذار یکی از مهم‌ترین راهبردهای واحدها برای مصون بودن از تهدیدات رقبا و دشمنان است.

ایران هم به عنوان یک قدرت منطقه‌ای تجدیدنظرطلب در نظام بین‌الملل، از مسأله ائتلاف‌ها و اتحادها مصون نیست بخصوص اینکه ایران تجارب تلخ نظامی و اقتصادی را به خود دیده است. ایران تجارب موفقی از اتحاد و ائتلاف را در ۱۰ سال اخیر به نمایش گذاشته است که نمونه بارز آن را می‌توان در راهبرد ائتلاف ۴+۱ در سوریه و ائتلاف چهارگانه در عراق مشاهده کرد. ایران به همراه سوریه، گروه‌های مختلف مقاومت، حزب‌الله و روسیه توانست تروریسم و حامیان آنها را در سوریه شکست و دولت اسد را از سقوط نجات دهد. در عراق هم با ایجاد ائتلافی متشکل از ۴ کشور ایران، روسیه، عراق و سوریه بر تروریسم داعش پیروز و دولت عراق تثبیت شد؛ این دو مورد، دو نمونه موفق در حوزه نظامی و راهبردی‌اند که در طول ۱۰ سال اخیر کارآمدی ائتلاف‌ها را نشان داده‌اند.

ائتلاف‌ها و اتحادها هرچند بازنمایی نظامی دارند اما به مسائل نظامی- امنیتی ختم نمی‌شوند. ایران با درک درست از واقعیات نظام دوران‌گذار و با توجه به تحریم‌ها و فشارهای اقتصادی غرب علیه ایران به دنبال ائتلاف‌سازی در حوزه‌های اقتصادی و راهبردی است. با روی کار آمدن دولت رئیسی، روابط ایران با روسیه بشدت گسترش یافت و دو کشور از شرکای صرفاً نظامی به شرکای راهبردی تبدیل شده‌اند که می‌توانند همدیگر را در حوزه‌های مختلف تکمیل کنند؛ بخصوص که ایران و روسیه تجربه موفق سوریه را پشت سر گذاشته‌اند. بر اساس گزارش سرویس گمرک فدرال که روزنامه ایزوستیا (Izvestia) مورد مطالعه قرار داده، گردش مبادلات بازرگانی بین مسکو و تهران در سال گذشته کمی بیش از ۴ میلیارد دلار بوده است. با این حال، از ماه ژانویه تا اکتبر سال ۲۰۲۲، حجم تجارت بین دو طرف از ارقام کل سال ۲۰۲۱ نیز فراتر رفته و یک رکورد جدید برجای گذاشته است.

از سویی دیگر ایران با عضویت در سازمان همکاری شانگهای و قرارداد ۲۵ ساله با چین به دنبال ایجاد روابط راهبردی بخصوص در حوزه اقتصادی با چین است که لایه دوم ائتلاف‌های خود را تکمیل کند. در این میان، ایران به دنبال این است که روابط خود را با چین به میزانی گسترش دهد که به عنوان شریک مطمئن برای این کشور محسوب شود. چین هم که به دنبال حضور و نفوذ در منطقه خاورمیانه و بخصوص خلیج فارس است، روی ثبات و امنیت این منطقه حساب می‌کند. ایران به عنوان یکی از قدرت‌های اصلی منطقه، ضامن اصلی ثبات و امنیت خاورمیانه است و خاورمیانه نمی‌تواند بدون ایران باثبات باشد. چینی‌ها در دو دهه گذشته تلاش کردند به شریک تجاری اول ایران تبدیل شوند. در دو دهه اخیر چینی‌ها بتدریج، به تناسب نفوذ و رشد اقتصادی‌شان در جهان و در منطقه خاورمیانه و خلیج‌فارس به عنوان شریک اول اقتصادی ایران نیز شناخته شدند.

در واقع استراتژی ایران این است که قدرت‌های بزرگ مخالف هژمونی امریکا را در یک ائتلاف نانوشته دور هم جمع کند و روابط خود را با این کشورها گسترش دهد. روابط با روسیه و چین را هم باید در همین راستا تعریف کرد. ایران به دنبال این است که در شرایط دوران گذار نقش مهم خود را بازی کند تا در نظم بین‌الملل آینده که به نظر می‌رسد تک‌قطبی نیست، از واحدهای تأثیرگذار باشد. باید گفت دولت‌هایی که دوران‌گذار را به خوبی طی نکنند، نمی‌توانند در نظم بین‌الملل آینده مدعی باشند. ایران با توجه به ماهیت حکومت خود یک دولت مدعی است و به دنبال ایجاد نظم مطلوب بدون هژمونی (بدون سلطه) است. بنابراین ائتلاف‌سازی با قدرت‌های بزرگ، یکی از این راهبردها است که کشور ما در دوران‌گذار به خوبی آن را فهم کرده است. هرچند بین بازیگری چین به عنوان بازیگر اقتصادی و روسیه به عنوان بازیگر ژئوپلیتیک تفاوت وجود دارد، اما ایران سطح دغدغه‌های هر دو را درک می‌کند و با برقراری روابط با دو قدرت بزرگ، هم سطح بازیگری خود در نظام دوران‌گذار را افزایش می‌دهد و هم دستاوردهای راهبردی و اقتصادی برای خود به ارمغان می‌آورد.